

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 172/2024-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 4. marca 2024 bez zastúpenia advokátom namietol porušenie svojich ústavných práv, no bez toho, aby označil toho, kto podľa neho porušil jeho základné práva a slobody, označil právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, ktorým podľa neho boli porušené jeho základné práva a slobody, označil základné práva a slobody, ktorých porušenie tvrdí a uviedol konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré podľa neho malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

2. Podobnými nedostatkami sa vyznačujúca ústavná sťažnosť sťažovateľa už bola pre nedostatok právomoci ústavného súdu odmietnutá uznesením ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 190/2022 z 12. apríla 2022, keď ústavný súd dospel k záveru, že ústavná sťažnosť je podaná proti rozhodnutiam Sociálnej poisťovne, ústredia z 30. novembra 2020 a generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne z 1. februára 2021 a rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Sa/5/2021-88 z 23. novembra 2021.

3. Preto bol sťažovateľ v tomto konaní výzvou zo 6. marca 2024, ktorá mu bola doručená 11. marca 2024, podľa § 56 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vyzvaný, aby ústavnú sťažnosť doplnil o náležitosti podľa § 123 ods. 1 a 3 zákona o ústavnom súde.

4. Na to sťažovateľ reagoval podaním doručeným ústavnému súdu 20. marca 2023, v ktorom požiadal o ustanovenie advokáta. Ďalej žiadal, aby ústavný súd nešpecifikovane konal,

nesústredene opísal administratívne konanie a správne súdne konanie. Napokon namietol, že do jeho starobného dôchodku nebolo započítaných päť rokov a sedem mesiacov, čím malo dôjsť k porušeniu jeho bližšie nešpecifikovaného základného práva Sociálnou poisťovňou a krajským súdom.

II.

5. Ani po výzve a odpovedi sťažovateľa z ústavnej sťažnosti nevyplýva označenie právoplatného rozhodnutia, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody, označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí, a konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd. Z ústavnej sťažnosti je len zrejmé, že sťažovateľ považuje za nesprávne, že mu do výpočtu starobného dôchodku nebola započítaná doba piatich rokov a siedmich mesiacov. Ústavná sťažnosť tak nemá náležitosti ustanovené § 123 ods. 1 písm. b), c) a d) zákona o ústavnom súde, a preto bola podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

6. Nebol dôvod ďalej odstraňovať nedostatky ústavnej sťažnosti, keďže bolo zistené, že rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Ssk/48/2022 z 29. júna 2023 bol zmenený rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Sa/5/2021-88 z 23. novembra 2021, ktorým bola žaloba sťažovateľa proti Sociálnej poisťovni, ústrediu zamietnutá, a to tak, že rozhodnutie žalovanej Sociálnej poisťovne, ústredia z 1. februára 2021, s ktorým je sťažovateľ nespokojný, bolo zrušené a vec bola Sociálnej poisťovni, ústrediu vrátená na ďalšie konanie. Toto rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené 16. augusta 2023, no z ústavnej sťažnosti nevyplýva a sťažovateľ to ani nenamieta, ako Sociálna poisťovňa, ústredie v jeho veci ďalej konala.

7. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2024

Robert Šorl
predseda senátu